

SŁOWNIK

scenariusz inspirowany pracą Andrzeja Tobisa A-Z

PRZEBIEG ĆWICZENIA

Wprowadzenie

Obejrzyjcie prace Andrzeja Tobisa. Co znajduje się na zdjęciach? Co łączy te wszystkie fotografie? Które plansze wywołały uśmiech? Które zastanowiły, a które zasmuciły? W jaki sposób podpisy wpłynęły na odbiór zdjęć? Czy fotografia Waszym zdaniem stwarza, czy przedstawia rzeczywistość?

Podczas warsztatu stworzycie fotograficzne odpowiedniki słów, które wylosujecie. Zobaczycie jak podpis wpływa na obraz.

Przygotowanie

Potrzebne będą: aparat cyfrowy lub telefon komórkowy z możliwością robienia zdjęć, projektor cyfrowy, komputer, podręczny słownik języka polskiego (może być też np. słownik polsko-angielski itp.) oraz notes i długopis.

Działanie

Wylosujcie przypadkowe hasła ze słownika i zapiszcie je w notesie, bądź na jednej kartce. Powtarzając metodę pracy Andrzeja Tobisa sfotografujcie wybrane słowo. Pamiętajcie, że finalnie prezentujecie tylko jedno zdjęcie. Gdy już będziecie gotowi, zgrajcie zdjęcie na dysk komputera. Zmieńcie nazwę pliku na wylosowane słowo.

Spróbujcie poszukać metafor, które powstaną ze zderzenia obrazu z wyrazem. Np. pejzażem może być widok z okna, ale też odpowiednio skadrowane słoje drewna na blacie stołu. Nie musicie ograniczać się do przestrzeni klasy. Warto wyjść na zewnątrz. Rozejrzyjcie się, może rzeczywistość stanie się dla was inspirująca. Postarajcie się trzymać zasady, że fotografujcie zastane sytuacje, znalezione motywy, istniejące układy.

Kolejnym krokiem jest wymyślenie słowa przeciwnego. Opozycją do pejzażu

może być np. martwa natura, wnętrze, czy mapa. Zróbcie zdjęcie. Zgrajcie na dysk. Zmieńcie nazwy. Obejrzyjcie oba hasła wszyscy razem.

Zakończenie

Przyjrzyjcie się efektom waszej pracy.

Co było łatwe, a co trudne?

Czy na podstawie samej fotografii bylibyście w stanie odgadnąć podpisy?

Wskażcie, jak zmieniały się odbiór zdjęcia w zestawieniu z podpisem.

Co łączy zrobione przez Was fotografie?

Czy Wasze zdjęcia wykonane na podstawie metody pracy Andrzeja Tobisa dokumentują przestrzeń dookoła, czy są narzędziem kreacji?

Warianty ćwiczenia

Kolejnym wariantem może być zabawa w tak zwany głuchy telefon. Pierwsza osoba losuje hasło ze słownika. Słowo zapisuje, ale nie ujawnia. Robi zdjęcie według wcześniej zaproponowanych zasad. Kolejna osoba patrzy na wykonane zdjęcie i próbuje zgadnąć jakie hasło zostało zilustrowane. Zapisuje je i nie ujawnia. Wykonuje fotografię do hasła, którego się domyśla. Kolejne osoby zachowują się w analogiczny sposób. Na koniec ujawniamy pierwsze słowo, a potem każde kolejne. Porównujemy zdjęcia i sprawdzamy, jak nasze skojarzenia ewoluowały.

Możemy użyć też aparatów do fotografii natychmiastowej (np. Polaroid, Fuji Instax). W każdym z wariantów ćwiczenia robimy tylko jedno zdjęcie do jednego hasła. Wybór staje się wtedy ważniejszy, wymaga zastanowienia. Ramka zdjęcia pozwala na umieszczenie podpisu, co bardziej podkreśla związek jednego z drugim i upodabnia fotografię do planszy. W tej sytuacji sprawdza się świetnie flamaster do podpisywania płyt CD.

Inne uwagi

Innym rozwiązaniem niż fotografowanie zastanej rzeczywistości, jest odgrywanie haseł przed aparatem. Wybrane osoby mogą pozować do zdjęcia. Nie oznacza to koniecznie robienia portretu. Postać ludzka może służyć do ujawnienia skali, gest może być symbolem, za pomocą sylwetki człowieka można też pokazać czynność.

Wzornik - narzędzie do nauki postępowania się obrazem

www.wzornik.monikamaslon.art.pl

Zrealizowano w ramach stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.